GuyAI
מבית GOOL בגרויות

סוג הבחינה: בגרות
מועד הבחינה: מועד מיוחד תש"ף, 2020
מספר השאלון: 1261
שם התלמיד/ה: _____

תנ"ך

שאלון 1261

הוראות לנבחן

מדינת ישראל, משרד החינוך. סוג הבחינה: בגרות. מועד הבחינה: מועד מיוחד, אוגוסט 2020. מספר השאלון: 1261. [בשער מודבקת תווית: "כיתות י"א".]

שים לב: בבחינה זו יש הנחיות מיוחדות למענה על השאלות.

תנ"ך – הוראות לנבחן

א. משך הבחינה: שעתיים וחצי.

ב. מבנה השאלון ומפתח ההערכה: בשאלון זה ארבעה פרקים.

פרק ראשון — (2×20) — 40 נקודות

פרק שני — (1×20) — 20 נקודות

פרק שלישי — (1×28) — 28 נקודות

פרק רביעי — (1×12) — 12 נקודות

סך הכול — 100 נקודות

ג. חומר עזר מותר בשימוש: תנ"ך שלם בלי פירושים, בלי תוספות ובלי תרגום. מותר להשתמש בתנ"ך שיש בו מפות.

ד. הוראות מיוחדות: (1) אל תעתיק את השאלה; כתוב את מספרה בלבד. (2) התרכז בנושא. שים לב לכתב, לכתיב ולפיסוק.

הערה: בקטעים מן התנ"ך השם המפורש בא בצורת ה'.

כתוב במחברת הבחינה בלבד. רשום "טיוטה" בראש כל עמוד המשמש טיוטה. כתיבת טיוטה בדפים שאינם במחברת הבחינה עלולה לגרום לפסילת הבחינה.

ההנחיות בשאלון זה מנוסחות בלשון זכר ומכוונות לנבחנות ולנבחנים כאחד.

בהצלחה!

כללי המענה במועד זה (מועד מיוחד, אוגוסט 2020): בשער השאלון נאמר "בבחינה זו יש הנחיות מיוחדות למענה על השאלות", אך ההנחיות עצמן אינן מודפסות בשאלון, ואף מסמך רשמי שבידינו אינו מפרט אותן (מסמך התובנות מ־22.09.20 עוסק במועד קיץ 2020 בלבד, ומסמך התובנות מ־11.04.21 – במועד חורף 2021 בלבד).
לכן לא ניתן לקבוע כאן מה היו ההנחיות המיוחדות, ומובא המבנה כפי שהודפס בשאלון: פרק ראשון – 2 מתוך שאלות 1–3, כל הסעיפים (סעיף א – 6 נקודות, סעיפים ב–ג – 7 נקודות כל אחד) = 40; פרק שני – שאלה אחת מתוך 4–5, כל הסעיפים (6/7/7) = 20; פרק שלישי – שאלה אחת מתוך 6–10: סעיף א חובה (12) ועוד סעיף אחד מתוך ב–ג (16) = 28; פרק רביעי – סעיף א חובה (7) ועוד סעיף אחד מתוך ב–ד (5) = 12.
הערה לפתרונות: בציטוטי הפסוקים בפתרונות השם המפורש נכתב בצורת ה' (גם עם אותיות שימוש: וַה', לַה'), כמו בשאלון. בשאלה 4 (שמות כ') סימון הפסוקים בשאלון הוא לפי מהדורת קורן, וגם בנוסח שממנו מצוטטים הפסוקים "לא תרצח... עד שקר" הוא פסוק י"ג ו"לא תחמד" – פסוק י"ד, כך שהמספרים זהים. בכתיב וקרי מובא הקרי (תהלים קכו, ד – "שְׁבִיתֵנוּ"; שופטים ו, ה – "וּבָאוּ").
במקורות שמובא בהם הטקסט המקראי המצולם (שאלות 6–11) הנוסח הוא כפי שהוא מודפס בשאלון; בפתרונות מצוטטים הפסוקים לפי נוסח המסורה, ובמקומות ספורים יש ביניהם הבדלי כתיב, ניקוד או מקף (הם מצוינים בראש כל מקור).

בהצלחה!

השאלות

פרק ראשון – בראשית

(40 נקודות)

ענה על שתיים מן השאלות 1–3 (לכל שאלה — 20 נקודות).

בכל שאלה שבחרת, ענה על כל הסעיפים (לסעיף א — 6 נקודות; לסעיפים ב–ג — 7 נקודות).

1. קניית מערת המכפלה

(20 נקודות)

קרא בראשית, פרק כ"ג.

הפרק עוסק במשא ומתן בין אברהם לבין בני חת.

א. (1) מהו האירוע שבעקבותיו ניהל אברהם את המשא ומתן הזה? מה ביקש אברהם? (4 נקודות)

(2) האם השיג אברהם את מבוקשו? בסס את דבריך על הכתוב. (2 נקודות)

(6 נקודות)

ב. קרא פסוקים א'–ד' וגם בראשית, פרק י"ג, פסוק י"ז.

(1) מה ה' מבטיח לאברהם על פי בראשית, פרק י"ג, פסוק י"ז? (3 נקודות)

(2) לדעתך, האִם יש סתירה בין ההבטחה לאברהם בפרק י"ג ובין דברי אברהם לאנשי חת בפרק כ"ג, פסוק ד'? נמק את דבריך. (4 נקודות)

(7 נקודות)

ג. קרא פסוקים ג'–כ'.

(1) בפסוקים אלה מסופר שאברהם מנהל משא ומתן עם אנשי חת בנימוס אך בנחישות.

הבא ראיה אחת המלמדת על פנייה מנומסת אל אנשי חת וראיה אחת המוכיחה את נחישותו של אברהם (סך הכול — שתי ראיות). הסבר כל אחת מן הראיות. (4 נקודות)

(2) מדוע אברהם מתעקש לשלם לעפרון, אף על פי שהוצע לו לקבל ללא תשלום את מה שביקש? (3 נקודות)

(7 נקודות)

2. לידת יעקב ועשו ומכירת הבכורה

(20 נקודות)

קרא בראשית, פרק כ"ה, פסוקים י"ט–ל"ד.

א. שלוש פעמים מתוארת בקטע מתיחות בנוגע לבכורה: לפני לידת יעקב ועֵשָׂו, בעת לידתם ובבגרותם.

ציין את שלוש הפעמים. בסס את דבריך על הכתוב.

(6 נקודות)

ב. קרא פסוקים י"ט–כ"א וגם בראשית, פרק ט"ז, פסוקים א'–ו'.
(1) כיצד פעל יצחק בעקבות עקרות אשתו, וכיצד פעל אברם בעקבות עקרות אשתו? (4 נקודות)
(2) לדעתך, דרך ההתמודדות של מי עדיפה, הדרך שנקט יצחק או הדרך שנקט אברם? נמק את דבריך. (3 נקודות)
(7 נקודות)

ג. קרא בראשית, פרק כ"ה, פסוקים כ"ט–ל"ד.
(1) הבא ראיה אחת מפסוקים אלה לביקורת מרומזת על ההתנהגות של יעקב, והסבר אותה. (3 נקודות)
(2) האִמְרָה "מכר את בכורתו בנזיד עדשים" צמחה מן הסיפור הזה על יעקב ועֵשָׂו.
הסבר את ההקשר המקראי שממנו צמחה אמרה זו ואת משמעותה בימינו. (4 נקודות)
(7 נקודות)

3. יהודה ותמר

(20 נקודות)
(ראו בנספח: ספורנו על בראשית לח, כה (כפי שמובא בשאלון, שאלה 3 סעיף ב))
קרא בראשית, פרק ל"ח, פסוקים ו'–ל'.

א. (1) על פי המסופר בפסוקים אלה, מה היה העוול שנעשה לתמר? בסס את דבריך על הכתוב. (3 נקודות)
(2) הסבר כיצד תיקנה תמר את העוול שנעשה לה. (3 נקודות)
(6 נקודות)

ב. קרא את הקטע שלפניך מפירושו של ספורנו לפסוק כ"ה.
'"היא מוצאת והיא שלחה' – שלא נפל ליבה מהשתדל לזַכּוֹת את עצמה [...] כי היה ליבה כלב הארי".
ספורנו מדמה בפירושו את הלב של תמר ללב של ארי.
הבא מפסוקים ו'–ל' שתי דוגמאות נוספות הממחישות דימוי זה, והסבר כל אחת מן הדוגמאות.
(7 נקודות)

ג. (1) קרא פסוקים ו'–י"א ופסוק י"ד.
על פי פסוקים אלה, ציין מעשה ראוי לגנאי שעשה יהודה ומעשה ראוי לְשֶׁבַח שעשה יהודה. הסבר את דבריך. (4 נקודות)
(2) הבא מפסוקים י"ב–ל' מעשה נוסף ראוי לְשֶׁבַח שעשה יהודה. נמק מדוע מעשה זה ראוי לשבח. (3 נקודות)
(7 נקודות)

פרק שני – שמות

נכתב ונבדק על ידי צוותי GOOL בגרויות ו-GuyAI · www.guyai.co.il

(20 נקודות)

ענה על אחת מן השאלות 4–5 (20 נקודות).

בשאלה שבחרת, ענה על כל הסעיפים (לסעיף א — 6 נקודות; לסעיפים ב–ג — 7 נקודות).

---

4. עשרת הדיברות

(20 נקודות)

(ראו בנספח: אבן עזרא על שמות כ, יד (כפי שמובא בשאלון, שאלה 4 סעיף ג))

קרא שמות, פרק כ', פסוקים א'–י"ח.

(שים לב: סימון הפסוקים בשאלה הוא על פי מהדורת קורן. ייתכן שבמהדורות תנ"ך אחרות סימון הפסוקים שונה.

הקטע שבשאלה הוא מתחילת הפרק, מן המילים "וידבר אלֹהים את כל הדברים האלה לאמֹר" ועד המילים "ויעמֹד העם מרחֹק ומשה נִגש אל הערפל אשר שם האלהים".)

א. קרא פסוקים א'–ט"ו עד המילים "וינֻעו ויעמדו מרחוק".

לעשרת הדיברות הכתובים בפסוקים א'–י"ד יש מעמד מכונן (בסיסי ומחייב).

הסבר כיצד נוסח הדיברות והנסיבות שבהן הם ניתנו (פסוק ט"ו) מעניקים לעשרת הדיברות מעמד זה.

(6 נקודות)

ב. קרא פסוק י"ב מן המילה "כבד" עד המילים "נֹתן לך".

לאחר הצו "כבד את אביך ואת אִמך" ניתנת הבטחה.

(1) הסבר את ההבטחה. (3 נקודות)

(2) לדעתך, מדוע דווקא בדיבר זה ניתנת הבטחה? נמק את דבריך. (4 נקודות)

(7 נקודות)

ג. "לא תחמֹד" (פסוק י"ד).

(1) קרא את הקטע שלפניך מן הפירוש של אבן עזרא לדיבר זה.

"אנשים רבים יתמהו על זאת המצווה. איך יהיה אדם שלא יחמוד דבר יפה בליבו, כל מה שהוא נחמד למראה עיניו"?

לדברי אבן עזרא, מהו הקושי בדיבר זה? (4 נקודות)

(2) מפרשנות שלמדת, הבא פתרון אפשרי אחד לקושי זה. (3 נקודות)

(7 נקודות)

5. הלוחות השניים וקרני ההוד

(20 נקודות)

(ראו בנספח: יותם טולוב (שאלה 5 סעיף ב), רבי ישראל מרוז'ין (שאלה 5 סעיף ג))

קרא שמות, פרק ל"ד, פסוק א' ופסוקים כ"ז–ל"ה.

א. קרא פסוקים כ"ז–ל"ה.

המפגש של משה עם ה' בהר סיני העניק למשה איכויות על־אנושיות.

הבא שתי ראיות לביסוס קביעה זו, והסבר כל ראיה.

(6 נקודות)

ב. (1) קרא שמות, פרק ל"ד, פסוק כ"ח וגם שמות, פרק ל"ב, פסוקים ט"ו–ט"ז.
מי עשה את הלוחות הראשונים (על פי פרק ל"ב), ומי עשה את הלוחות השניים (על פי פרק ל"ד)? (2 נקודות)
(2) קרא את דבריו של יותם טולוב.
"הלוחות הראשונים היו אלוהיים וככאלה הם הותירו מעט מאוד מקום לשינוי והתערבות אנושית. הלוחות השניים [...] מסמלים יצירתיות ואמונה בשותפות האדם בציווי האלוהי, והם שרדו לאורך זמן".
(מעובד על פי י' טולוב, "פרק ב יהיה מוצלח יותר", שמות, ל"ד, 929 תנ"ך ביחד, http://www.929.org.il)
על פי דברי טולוב, הסבר מדוע שרדו הלוחות השניים לאורך זמן. (5 נקודות)
(7 נקודות)

ג. קרא שמות, פרק ל"ד, פסוק א' וגם שמות, פרק כ', פסוק ד', "לא תעשה לך פסל וכל תמונה".
(1) מהי הסתירה העולה מן ההוראות בשני הפסוקים? (4 נקודות)
(2) רבי ישראל מרוזין מסביר בדרשתו:
"מה טעמו של דבר, שאותה מילה עצמה [פסל] היא כאן קודש וכאן חול? [...] הסיבה היא שהמילה 'לך' באה כאן לאחריה וכאן לפניה. הוא הדין בכל מעשה. במקום ש'לך' באה אחר כך – הכול קודש, ובמקום שבאה לפני כן – הכול חול".
(מ' בובר, אור הגנוז סיפורי חסידים, הוצאת שוקן ירושלים ותל אביב, 1947, עמ' 359)
על פי דבריו של הרבי מרוזין, כיצד המיקום של המילה "לך" בכל אחד מן הפסוקים מיישב את הסתירה העולה מן ההוראות בהם? (3 נקודות)
(7 נקודות)

פרק שלישי – נושאי הבחירה

(28 נקודות)
ענה על אחת מן השאלות 6–10 (לכל שאלה — 28 נקודות).
ענה על סעיף א חובה (12 נקודות) ועל אחד מן הסעיפים ב–ג (16 נקודות).

---

6. שיר המעלות בשוב ה' את שיבת ציון

(28 נקודות)
(ראו בנספח: תהלים פרק קכ"ו – הטקסט המקראי המצולם בשאלון (שאלה 6))

שיבת ציון

קרא תהלים, פרק קכ"ו.
[בשאלון מודפס כאן הטקסט המקראי של המזמור (צילום).]
ענה על סעיף א — חובה.

א. קרא פסוקים ה'–ו'.

(1) המזמור מתאר שינוי ממצב רע למצב טוב.

הבא מן הפסוקים דוגמה לשינוי זה, והסבר אותו. (6 נקודות)

(2) הסבר כיצד הדוגמה ממחישה את המתרחש בתקופה המתוארת במזמור. (6 נקודות)

(12 נקודות)

ב. ענה על אחד מן הסעיפים ב–ג.

קרא גם חגי, פרק א', פסוקים ב'–ו'.

(1) תאר את הפער בין הרגשות שהמשורר מתאר במזמור ובין דברי הנביא בנוגע למצב בימיו. (8 נקודות)

(2) הסבר את הסיבה לפער זה. (8 נקודות)

(16 נקודות)

ג. יש הטוענים כי הבקשה והדימוי שבפסוק ד' במזמור מבטאים דווקא את הקשיים שהיו ביהודה בזמן כתיבת המזמור.

הסבר את הבקשה ואת הדימוי שבפסוק ד' על פי טענה זו.

(16 נקודות)

7. חסד נעורייך ומקור מים חיים

(28 נקודות)

(ראו בנספח: ירמיה פרק ב', פסוקים א'–י"ג ופסוק כ"ב – הטקסט המקראי המצולם בשאלון (שאלה 7))

נביא ונבואה

קרא ירמיה, פרק ב', פסוקים א'–י"ג ופסוק כ"ב.

[בשאלון מודפס כאן הטקסט המקראי של פסוקים א'–י"ג ושל פסוק כ"ב (צילום).]

ענה על סעיף א — חובה.

א. קרא פסוקים א'–ג'.

(1) בפסוקים א'–ג' בא לידי ביטוי געגוע אל היחסים בין ה' לעם בתקופת המדבר.

הסבר כיצד הנביא מתאר את היחס של העם אל ה' ואת היחס של ה' אל העם בתקופת המדבר. (6 נקודות)

(2) קרא פסוקים ד'–ט'.

על פי דברי הנביא בפסוקים אלה, לאחר תקופת המדבר לא שינה ה' את יחסו אל העם, ואילו העם שינה את יחסו אל ה'.

הוכח קביעה זו, ובסס אותה על הכתוב. (6 נקודות)

(12 נקודות)

נכתב ונבדק על ידי צוותי GOOL בגרויות ו-GuyAI · www.guyai.co.il

ב. ענה על אחד מן הסעיפים ב–ג.

קרא פסוקים י׳–י״ב.

(1) לְשם מה הנביא מזמין את העם לעבור במקומות שמחוץ לארצם? (8 נקודות)

(2) על פי פסוקים אלה, הנביא נדהם מן היחס של העם כלפי אלוהיו.

הבא דוגמה לתדהמה של הנביא, והסבר את הדוגמה. (8 נקודות)

(16 נקודות)

ג. (1) קרא פסוק י״ג.

הסבר כיצד שתי המטפורות שבפסוק זה ממחישות לעם שהתנהגותו היא חסרת היגיון. (9 נקודות)

(2) קרא גם פסוק כ״ב.

על פי פסוק זה, ירמיהו בדבריו לעם משתמש במטפורה כדי להביע מסר.

הסבר את המסר. (7 נקודות)

(16 נקודות)

8. שלושת הרגלים ומשפט צדק

(28 נקודות)

(ראו בנספח: דברים פרק ט״ז, פסוקים א׳–כ׳ – הטקסט המקראי המצולם בשאלון (שאלה 8))

חוק וחברה

קרא דברים, פרק ט״ז, פסוקים א׳–כ׳.

[בשאלון מודפס כאן הטקסט המקראי של הפסוקים (צילום, בשני עמודים).]

ענה על סעיף א — חובה.

א. (1) על פי פסוקים ט״ז–י״ז, מה משותף לשלושת החגים: פסח, שבועות וסוכות? (6 נקודות)

(2) בשבועות ובסוכות יש ציווי לדאוג לאוכלוסייה החלשה.

הסבר קביעה זו, ובסס אותה על הכתוב. (6 נקודות)

(12 נקודות)

ב. ענה על אחד מן הסעיפים ב–ג.

(1) מהו האירוע ההיסטורי המוזכר הן בפסוקים העוסקים בפסח הן בפסוקים העוסקים בשבועות? (6 נקודות)

(2) יש הטוענים כי הזכרת אירוע זה בהקשר של חג השבועות נועדה לחזק את הנאמר בפסוק י״א.

הסבר טענה זו. (10 נקודות)

(16 נקודות)

ג. קרא פסוקים י״ח–כ׳.

(1) מהו העיקרון המוזכר בפסוק י״ח ובפסוק כ׳, ומה מובטח לעם אם ישמור על עיקרון זה? (8 נקודות)

(2) הסבר כיצד האיסורים בפסוק י״ט הם ביטוי מעשי לעיקרון שציינת בתת־סעיף (1). (8 נקודות)

(16 נקודות)

9. ממעמקים קראתיך

(28 נקודות)
(ראו בנספח: תהלים פרק ק"ל – הטקסט המקראי המצולם בשאלון (שאלה 9))

מזמורי תהלים

קרא תהלים, פרק ק"ל.

[בשאלון מודפס כאן הטקסט המקראי של המזמור (צילום).]

ענה על סעיף א — חובה.

א. במזמור שלפניך המשורר מביע ביטחון בה' דווקא ברגעי מצוקה.

(1) על פי פסוק ד', איזו תכונה של האל יכולה לסייע למי ששרוי במצוקה? בסס את דבריך על הכתוב. (6 נקודות)

(2) על פי פסוקים ג'–ד', הסבר כיצד תכונה זו של האל יכולה לקרב את המאמין לאל. (6 נקודות)

(12 נקודות)

ב. ענה על אחד מן הסעיפים ב–ג.

על פי המסורת, קוראים את המזמור הזה בעשרת ימי תשובה וביום הכיפורים.

הסבר כיצד הנאמר בפסוק ג' והנאמר בפסוקים ז'–ח' יכול להסביר מסורת זו.

(16 נקודות)

ג. יש הטוענים שפרק זה מורכב משני מזמורים, פסוקים א'–ו' הם מזמור אחד, ופסוקים ז'–ח' הם מזמור נוסף.

(1) הסבר מדוע יש הטוענים כי מדובר בשני מזמורים. (8 נקודות)

(2) הסבר מהו הרעיון המשותף לשני הקטעים, שאִפשר לצרף את שניהם למזמור אחד. (8 נקודות)

(16 נקודות)

10. איוב מקלל את יומו

(28 נקודות)
(ראו בנספח: איוב פרק ג' – הטקסט המקראי המצולם בשאלון (שאלה 10))

ספרות החכמה — הרהורים על החיים

קרא איוב, פרק ג'.

[בשאלון מודפס כאן הטקסט המקראי של הפרק (צילום).]

ענה על סעיף א — חובה.

א. יש הטוענים כי בפרק שלפניך איוב מציג את המוות כמצב אידאלי.

(1) הבא מן הפרק שתי דוגמאות להצגת המוות כמצב אידאלי, והסבר כל דוגמה. (6 נקודות)

(2) מדוע איוב רואה במוות מצב אידאלי? בסס את דבריך על הכתוב. (6 נקודות)

(12 נקודות)

נכתב ונבדק על ידי צוותי GOOL בגרויות ו-GuyAI · www.guyai.co.il

ב. ענה על אחד מן הסעיפים ב–ג.

השטן טוען שאיוב יקלל את ה' (איוב, פרק א', פסוק י"א ואיוב, פרק ב', פסוק ה').

קרא איוב, פרק ג', פסוקים א'–ט'.

האם צדק השטן? נמק את דבריך ובסס אותם על הכתוב.

(16 נקודות)

ג. קרא גם איוב, פרק ל"ח, פסוקים ט"ז–י"ח.

(1) יש הטוענים כי בפסוקים אלה ה' משיב לאיוב על דבריו בנוגע למוות.

הסבר את התשובה של ה'. (9 נקודות)

(2) יש הטוענים שבתשובת ה' לאיוב ה' ממעיט בערכו של איוב.

לדעתך, האם איוב ראוי ליחס זה של ה'? נמק את דבריך. (7 נקודות)

(16 נקודות)

פרק רביעי – קטע להבנה ולניתוח

(12 נקודות)

ענה על סעיף א חובה (7 נקודות) ועל אחד מן הסעיפים ב–ד (5 נקודות).

---

11. שליחות גדעון

(12 נקודות)

(ראו בנספח: שופטים פרק ו', פסוקים א'–ט"ז – הטקסט המקראי המצולם בשאלון (פרק רביעי), אורי הייטנר על שופטים ו, יד (שאלה 11 סעיף ד), פירוש אחר לשופטים ו, יד – ש' טלמון (שאלה 11 סעיף ד))

קרא שופטים, פרק ו', פסוקים א'–ט"ז.

[בשאלון מודפס כאן הטקסט המקראי של הפסוקים (צילום), ובתחתיתו הערה: "* אַלְפִּי — משפחתי (המורחבת)."]

ענה על סעיף א — חובה.

א. קרא פסוקים א'–ו' שלפניך.

(1) הסבר מה הייתה המצוקה שבני ישראל סבלו ממנה. (5 נקודות)

(2) על פי פסוקים אלה, ציין דרך אחת שבאמצעותה ניסו בני ישראל להתמודד עם המצוקה הזאת. (2 נקודות)

(7 נקודות)

ב. ענה על אחד מן הסעיפים ב–ד.

קרא פסוקים ז'–י"ג שלפניך.

מצרים מוזכרת כמה פעמים בפסוקים אלה.

הסבר מדוע מצרים מוזכרת בדברי הנביא, ומדוע מצרים מוזכרת בדברי גדעון.

(5 נקודות)

נכתב ונבדק על ידי צוותי GOOL בגרויות ו-GuyAI · www.guyai.co.il

ג. קרא פסוקים י"ד–ט"ו שלפניך.

(1) על פי פסוקים אלה, כתוב כיצד גדעון מגיב על השליחות שהוטלה עליו. (3 נקודות)

(2) לדעתך, האם התגובה של גדעון מלמדת שהוא האדם המתאים לביצוע שליחות זו? נמק את דבריך. (2 נקודות)

(5 נקודות)

ד. קרא פסוקים י"ב–ט"ז ואת הפירושים שלפניך לפסוק י"ד.

על פי א' הייטנר: 'בכֹחַך זה' – בזכות הספקנות והביקורת נמצאת ראוי להנהיג את ישראל.

(מעובד על פי אורי הייטנר, "מותר להיות ספקנים", 929 תנ"ך ביחד, שופטים, ו')

פירוש אחר: " 'בכֹחַך זה – בכוחי'".

(טלמון, ש' [1994]. בתוך אנציקלופדיה עולם התנ"ך [שופטים]. תל אביב: דודזון־עתי מוציאים לאור בע"מ, עמ' 66)

(1) למי מיוחס הכוח להושיע, על פי כל אחד מן הפירושים האלה? (3 נקודות)

(2) בחר באחד מן הפירושים האלה, והסבר על אילו מילים בקטע הוא מבוסס. (2 נקודות)

(5 נקודות)

נכתב ונבדק על ידי צוותי GOOL בגרויות ו-GuyAI · www.guyai.co.il

נספח – המקורות

ספורנו על בראשית לח, כה (כפי שמובא בשאלון, שאלה 3 סעיף ב)

'"היא מוצאת והיא שלחה' – שלא נפל ליבה מהשתדל לזַכּוֹת את עצמה [...] כי היה ליבה כלב הארי".

אבן עזרא על שמות כ, יד (כפי שמובא בשאלון, שאלה 4 סעיף ג)

"אנשים רבים יתמהו על זאת המצווה. איך יהיה אדם שלא יחמוד דבר יפה בליבו, כל מה שהוא נחמד למראה עיניו"?

יותם טולוב (שאלה 5 סעיף ב)

"הלוחות הראשונים היו אלוהיים וככאלה הם הותירו מעט מאוד מקום לשינוי והתערבות אנושית. הלוחות השניים [...] מסמלים יצירתיות ואמונה בשותפות האדם בציווי האלוהי, והם שרדו לאורך זמן".
(מעובד על פי י' טולוב, "פרק ב יהיה מוצלח יותר", שמות, ל"ד, 929 תנ"ך ביחד, http://www.929.org.il)

רבי ישראל מרוז'ין (שאלה 5 סעיף ג)

"מה טעמו של דבר, שאותה מילה עצמה [פסל] היא כאן קודש וכאן חול? [...] הסיבה היא שהמילה 'לך' באה כאן לאחריה וכאן לפניה. הוא הדין בכל מעשה. במקום ש'לך' באה אחר כך – הכול קודש, ובמקום שבאה לפני כן – הכול חול".
(מ' בובר, אור הגנוז סיפורי חסידים, הוצאת שוקן ירושלים ותל אביב, 1947, עמ' 359)

תהלים פרק קכ"ו – הטקסט המקראי המצולם בשאלון (שאלה 6)

[בשאלון מודפס צילום של המזמור בניקוד ובטעמים (ראו התמונה). להלן נוסח הפסוקים בניקוד, בלי טעמים, כפי שהוא מודפס בשאלון. בפסוק ד' מודפס בגוף הטקסט הכתיב "שבותנו" ובשוליים הקרי "שְׁבִיתֵנוּ" – כאן מובא הקרי.]

(א) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב ה' אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחֹלְמִים

(ב) אָז יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה אָז יֹאמְרוּ בַגּוֹיִם הִגְדִּיל ה' לַעֲשׂוֹת עִם־אֵלֶּה

(ג) הִגְדִּיל ה' לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמֵחִים

(ד) שׁוּבָה ה' אֶת־שְׁבִיתֵנוּ כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב

(ה) הַזֹּרְעִים בְּדִמְעָה בְּרִנָּה יִקְצֹרוּ

(ו) הָלוֹךְ יֵלֵךְ וּבָכֹה נֹשֵׂא מֶשֶׁךְ־הַזָּרַע בֹּא־יָבֹא בְרִנָּה נֹשֵׂא אֲלֻמֹּתָיו

נכתב ונבדק על ידי צוותי GOOL בגרויות ו-www.guyai.co.il · GuyAI

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב יְהוָה אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחֹלְמִים: אָז
יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה אָז יֹאמְרוּ בַגּוֹיִם הִגְדִּיל יְהוָה
לַעֲשׂוֹת עִם־אֵלֶּה: הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמֵחִים:
שׁוּבָה יְהוָה אֶת־שבותנו כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב: הַזֹּרְעִים בְּדִמְעָה שְׁבִיתֵנוּ
בְּרִנָּה יִקְצֹרוּ: הָלוֹךְ יֵלֵךְ ׀ וּבָכֹה נֹשֵׂא מֶשֶׁךְ־הַזָּרַע בֹּא־יָבֹא
בְרִנָּה נֹשֵׂא אֲלֻמֹּתָיו:

ירמיה פרק ב', פסוקים א'–י"ג ופסוק כ"ב – הטקסט המקראי המצולם בשאלון (שאלה 7)

[בשאלון מודפס צילום של הפסוקים בניקוד ובטעמים, תחת הכותרות "ירמיה, פרק ב', פסוקים א'–י"ג" ו"ירמיה, פרק ב', פסוק כ"ב" (ראו התמונה). להלן נוסח הפסוקים בניקוד, בלי טעמים, כפי שהוא מודפס בשאלון. בפסוק ח' מודפס "וְהַנְּבִיאִים" בכתיב מלא (בנוסח המסורה שממנו מצוטטים הפסוקים בפתרונות: "וְהַנְּבֹאִים").]

(א) וַיְהִי דְבַר־ה' אֵלַי לֵאמֹר

(ב) הָלוֹךְ וְקָרָאתָ בְאָזְנֵי יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר ה' זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרַיִךְ אַהֲבַת כְּלוּלֹתָיִךְ לֶכְתֵּךְ אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה

(ג) קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לַה' רֵאשִׁית תְּבוּאָתוֹ כָּל־אֹכְלָיו יֶאְשָׁמוּ רָעָה תָּבֹא אֲלֵיהֶם נְאֻם־ה'

(ד) שִׁמְעוּ דְבַר־ה' בֵּית יַעֲקֹב וְכֹל־מִשְׁפְּחוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל

(ה) כֹּה אָמַר ה' מַה־מָּצְאוּ אֲבוֹתֵיכֶם בִּי עָוֶל כִּי רָחֲקוּ מֵעָלָי וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵי הַהֶבֶל וַיֶּהְבָּלוּ

(ו) וְלֹא אָמְרוּ אַיֵּה ה' הַמַּעֲלֶה אֹתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הַמּוֹלִיךְ אֹתָנוּ בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ עֲרָבָה וְשׁוּחָה בְּאֶרֶץ צִיָּה וְצַלְמָוֶת בְּאֶרֶץ לֹא־עָבַר בָּהּ אִישׁ וְלֹא־יָשַׁב אָדָם שָׁם

(ז) וָאָבִיא אֶתְכֶם אֶל־אֶרֶץ הַכַּרְמֶל לֶאֱכֹל פִּרְיָהּ וְטוּבָהּ וַתָּבֹאוּ וַתְּטַמְּאוּ אֶת־אַרְצִי וְנַחֲלָתִי שַׂמְתֶּם לְתוֹעֵבָה

(ח) הַכֹּהֲנִים לֹא אָמְרוּ אַיֵּה ה' וְתֹפְשֵׂי הַתּוֹרָה לֹא יְדָעוּנִי וְהָרֹעִים פָּשְׁעוּ בִי וְהַנְּבִיאִים נִבְּאוּ בַבַּעַל וְאַחֲרֵי לֹא־יוֹעִלוּ הָלָכוּ

(ט) לָכֵן עֹד אָרִיב אִתְּכֶם נְאֻם־ה' וְאֶת־בְּנֵי בְנֵיכֶם אָרִיב

(י) כִּי עִבְרוּ אִיֵּי כִתִּיִּים וּרְאוּ וְקֵדָר שִׁלְחוּ וְהִתְבּוֹנְנוּ מְאֹד וּרְאוּ הֵן הָיְתָה כָּזֹאת

(יא) הַהֵימִיר גּוֹי אֱלֹהִים וְהֵמָּה לֹא אֱלֹהִים וְעַמִּי הֵמִיר כְּבוֹדוֹ בְּלוֹא יוֹעִיל

(יב) שֹׁמּוּ שָׁמַיִם עַל־זֹאת וְשַׂעֲרוּ חָרְבוּ מְאֹד נְאֻם־ה'

(יג) כִּי־שְׁתַּיִם רָעוֹת עָשָׂה עַמִּי אֹתִי עָזְבוּ מְקוֹר מַיִם חַיִּים לַחְצֹב לָהֶם בֹּארוֹת בֹּארוֹת נִשְׁבָּרִים אֲשֶׁר לֹא־יָכְלוּ הַמָּיִם

(כב) כִּי אִם־תִּכַבְּסִי בַּנֶּתֶר וְתַרְבִּי־לָךְ בֹּרִית נִכְתָּם עֲוֹנֵךְ לְפָנַי נְאֻם אֲדֹנָי ה'

נכתב ונבדק על ידי צוותי GOOL בגרויות ו-GuyAI · www.guyai.co.il

ירמיה, פרק ב', פסוקים א'-י"ג

א וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי
ב לֵאמֹר: הָלֹךְ וְקָרָאתָ בְאָזְנֵי יְרוּשָׁלִַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה
זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרַיִךְ אַהֲבַת כְּלוּלֹתָיִךְ לֶכְתֵּךְ אַחֲרַי
ג בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה: קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לַיהוָה רֵאשִׁית
תְּבוּאָתָהּ כָּל־אֹכְלָיו יֶאְשָׁמוּ רָעָה תָּבֹא אֲלֵיהֶם נְאֻם־
ד יְהוָה: שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה בֵּית יַעֲקֹב וְכֹל־
ה מִשְׁפְּחוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל: כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה מַה־מָּצְאוּ אֲבוֹתֵיכֶם
ו בִּי עָוֶל כִּי רָחֲקוּ מֵעָלָי וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵי הַהֶבֶל וַיֶּהְבָּלוּ: וְלֹא אָמְרוּ
אַיֵּה יְהוָה הַמַּעֲלֶה אֹתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הַמּוֹלִיךְ אֹתָנוּ
בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ עֲרָבָה וְשׁוּחָה בְּאֶרֶץ צִיָּה וְצַלְמָוֶת בְּאֶרֶץ לֹא־
ז עָבַר בָּהּ אִישׁ וְלֹא־יָשַׁב אָדָם שָׁם: וָאָבִיא אֶתְכֶם אֶל־אֶרֶץ
הַכַּרְמֶל לֶאֱכֹל פִּרְיָהּ וְטוּבָהּ וַתָּבֹאוּ וַתְּטַמְּאוּ אֶת־אַרְצִי
ח וְנַחֲלָתִי שַׂמְתֶּם לְתוֹעֵבָה: הַכֹּהֲנִים לֹא אָמְרוּ אַיֵּה יְהוָה וְתֹפְשֵׂי
הַתּוֹרָה לֹא יְדָעוּנִי וְהָרֹעִים פָּשְׁעוּ בִי וְהַנְּבִיאִים נִבְּאוּ בַבַּעַל
ט וְאַחֲרֵי לֹא־יוֹעִלוּ הָלָכוּ: לָכֵן עֹד אָרִיב אִתְּכֶם נְאֻם־יְהוָה
י וְאֶת־בְּנֵי בְנֵיכֶם אָרִיב: כִּי עִבְרוּ אִיֵּי כִתִּיִּים וּרְאוּ וְקֵדָר שִׁלְחוּ
יא וְהִתְבּוֹנְנוּ מְאֹד וּרְאוּ הֶן הָיְתָה כָּזֹאת: הַהֵימִיר גּוֹי אֱלֹהִים
יב וְהֵמָּה לֹא אֱלֹהִים וְעַמִּי הֵמִיר כְּבוֹדוֹ בְּלוֹא יוֹעִיל: שֹׁמּוּ שָׁמַיִם
יג עַל־זֹאת וְשֹׁעֲרוּ חָרְבוּ מְאֹד נְאֻם־יְהוָה: כִּי־שְׁתַּיִם רָעוֹת עָשָׂה
עַמִּי אֹתִי עָזְבוּ מְקוֹר ׀ מַיִם חַיִּים לַחְצֹב לָהֶם בֹּארוֹת בֹּארֹת
נִשְׁבָּרִים אֲשֶׁר לֹא־יָכְלוּ הַמָּיִם:

ירמיה, פרק ב', פסוק כ"ב

כב כִּי אִם־תִּכַבְּסִי בַּנֶּתֶר וְתַרְבִּי־לָךְ בֹּרִית נִכְתָּם עֲוֹנֵךְ
לְפָנַי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה:

דברים פרק ט"ז, פסוקים א'–כ' – הטקסט המקראי המצולם בשאלון (שאלה 8)

נכתב ונבדק על ידי צוותי GOOL בגרויות ו-GuyAI · www.guyai.co.il

[בשאלון מודפס צילום של הפסוקים בניקוד ובטעמים, בשני עמודים (ראו התמונות); בתחתית העמוד הראשון: " (שים לב: המשך הקטע וסעיפי השאלה בעמוד הבא.)". להלן נוסח הפסוקים בניקוד, בלי טעמים, כפי שהוא מודפס בשאלון. בפסוק ב' מודפס "אֲשֶׁר יִבְחַר" בלי מקף, ובפסוק ט"ו – "בְּכָל־תְּבוּאָתְךָ" (בנוסח המסורה שממנו מצוטטים הפסוקים בפתרונות: "אֲשֶׁר־יִבְחַר", "בְּכֹל תְּבוּאָתֶךָ").]

(א) שָׁמוֹר אֶת־חֹדֶשׁ הָאָבִיב וְעָשִׂיתָ פֶּסַח לַה' אֱלֹהֶיךָ כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב הוֹצִיאֲךָ ה' אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם לָיְלָה

(ב) וְזָבַחְתָּ פֶּסַח לַה' אֱלֹהֶיךָ צֹאן וּבָקָר בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם

(ג) לֹא־תֹאכַל עָלָיו חָמֵץ שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל־עָלָיו מַצּוֹת לֶחֶם עֹנִי כִּי בְחִפָּזוֹן יָצָאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת־יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ

(ד) וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ שְׂאֹר בְּכָל־גְּבֻלְךָ שִׁבְעַת יָמִים וְלֹא־יָלִין מִן־הַבָּשָׂר אֲשֶׁר תִּזְבַּח בָּעֶרֶב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן לַבֹּקֶר

(ה) לֹא תוּכַל לִזְבֹּחַ אֶת־הַפֶּסַח בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר־ה' אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ

(ו) כִּי אִם־אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר ה' אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם תִּזְבַּח אֶת־הַפֶּסַח בָּעֶרֶב כְּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ מוֹעֵד צֵאתְךָ מִמִּצְרָיִם

(ז) וּבִשַּׁלְתָּ וְאָכַלְתָּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֶיךָ בּוֹ וּפָנִיתָ בַבֹּקֶר וְהָלַכְתָּ לְאֹהָלֶיךָ

(ח) שֵׁשֶׁת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עֲצֶרֶת לַה' אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה מְלָאכָה

(ט) שִׁבְעָה שָׁבֻעֹת תִּסְפָּר־לָךְ מֵהָחֵל חֶרְמֵשׁ בַּקָּמָה תָּחֵל לִסְפֹּר שִׁבְעָה שָׁבֻעוֹת

(י) וְעָשִׂיתָ חַג שָׁבֻעוֹת לַה' אֱלֹהֶיךָ מִסַּת נִדְבַת יָדְךָ אֲשֶׁר תִּתֵּן כַּאֲשֶׁר יְבָרֶכְךָ ה' אֱלֹהֶיךָ

(יא) וְשָׂמַחְתָּ לִפְנֵי ה' אֱלֹהֶיךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בְּקִרְבֶּךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם

(יב) וְזָכַרְתָּ כִּי־עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרָיִם וְשָׁמַרְתָּ וְעָשִׂיתָ אֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה

(יג) חַג הַסֻּכּוֹת תַּעֲשֶׂה לְךָ שִׁבְעַת יָמִים בְּאָסְפְּךָ מִגָּרְנְךָ וּמִיִּקְבֶךָ

(יד) וְשָׂמַחְתָּ בְּחַגֶּךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ

(טו) שִׁבְעַת יָמִים תָּחֹג לַה' אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר ה' כִּי יְבָרֶכְךָ ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־תְּבוּאָתְךָ וּבְכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְהָיִיתָ אַךְ שָׂמֵחַ

(טז) שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי ה' אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת־פְּנֵי ה' רֵיקָם

(יז) אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת ה' אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ

(יח) שֹׁפְטִים וְשֹׁטְרִים תִּתֶּן־לְךָ בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ לִשְׁבָטֶיךָ וְשָׁפְטוּ אֶת־הָעָם מִשְׁפַּט־צֶדֶק

(יט) לֹא־תַטֶּה מִשְׁפָּט לֹא תַכִּיר פָּנִים וְלֹא־תִקַּח שֹׁחַד כִּי הַשֹּׁחַד יְעַוֵּר עֵינֵי חֲכָמִים וִיסַלֵּף דִּבְרֵי צַדִּיקִם

(כ) צֶדֶק צֶדֶק תִּרְדֹּף לְמַעַן תִּחְיֶה וְיָרַשְׁתָּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־ה' אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ

נכתב ונבדק על ידי צוותי GOOL בגרויות ו-www.guyai.co.il · GuyAI

א שָׁמוֹר אֶת־חֹדֶשׁ הָאָבִיב וְעָשִׂיתָ פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי בְּחֹדֶשׁ
ב הָאָבִיב הוֹצִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם לָיְלָה: וְזָבַחְתָּ פֶּסַח
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ צֹאן וּבָקָר בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה לְשַׁכֵּן
ג שְׁמוֹ שָׁם: לֹא־תֹאכַל עָלָיו חָמֵץ שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל־עָלָיו מַצּוֹת
לֶחֶם עֹנִי כִּי בְחִפָּזוֹן יָצָאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת־יוֹם
ד צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ שְׂאֹר בְּכָל־
גְּבֻלְךָ שִׁבְעַת יָמִים וְלֹא־יָלִין מִן־הַבָּשָׂר אֲשֶׁר תִּזְבַּח בָּעֶרֶב
ה בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן לַבֹּקֶר: לֹא תוּכַל לִזְבֹּחַ אֶת־הַפֶּסַח בְּאַחַד
ו שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ: כִּי אִם־אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־
יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם תִּזְבַּח אֶת־הַפֶּסַח בָּעֶרֶב
ז כְּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ מוֹעֵד צֵאתְךָ מִמִּצְרָיִם: וּבִשַּׁלְתָּ וְאָכַלְתָּ בַּמָּקוֹם
אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ וּפָנִיתָ בַבֹּקֶר וְהָלַכְתָּ לְאָהָלֶיךָ:
ח שֵׁשֶׁת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עֲצֶרֶת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
ט לֹא תַעֲשֶׂה מְלָאכָה: שָׁבֻעֹת תִּסְפָּר־לָךְ
י מֵהָחֵל חֶרְמֵשׁ בַּקָּמָה תָּחֵל לִסְפֹּר שָׁבֻעוֹת: וְעָשִׂיתָ חַג
שָׁבֻעוֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִסַּת נִדְבַת יָדְךָ אֲשֶׁר תִּתֵּן כַּאֲשֶׁר
יא יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: וְשָׂמַחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אַתָּה וּבִנְךָ
וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם
וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בְּקִרְבֶּךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
יב לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם: וְזָכַרְתָּ כִּי־עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרָיִם וְשָׁמַרְתָּ וְעָשִׂיתָ
אֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה:
יג חַג הַסֻּכֹּת תַּעֲשֶׂה לְךָ שִׁבְעַת יָמִים בְּאָסְפְּךָ מִגָּרְנְךָ וּמִיִּקְבֶךָ:
יד וְשָׂמַחְתָּ בְּחַגֶּךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי וְהַגֵּר
טו וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ: שִׁבְעַת יָמִים תָּחֹג לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה כִּי יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־
טז תְּבוּאָתְךָ וּבְכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְהָיִיתָ אַךְ שָׂמֵחַ: שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים
בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר
יִבְחָר בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה
יז אֶת־פְּנֵי יְהוָה רֵיקָם: אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ:

נכתב ונבדק על ידי צוותי GOOL בגרויות ו-GuyAI · www.guyai.co.il

יח שֹׁפְטִים וְשֹׁטְרִים תִּתֶּן־לְךָ בְּכָל־
שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ לִשְׁבָטֶיךָ וְשָׁפְטוּ אֶת־הָעָם
יט מִשְׁפַּט־צֶדֶק: לֹא־תַטֶּה מִשְׁפָּט לֹא תַכִּיר פָּנִים וְלֹא־תִקַּח
כ שֹׁחַד כִּי הַשֹּׁחַד יְעַוֵּר עֵינֵי חֲכָמִים וִיסַלֵּף דִּבְרֵי צַדִּיקִם: צֶדֶק
צֶדֶק תִּרְדֹּף לְמַעַן תִּחְיֶה וְיָרַשְׁתָּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נֹתֵן לָךְ:

תהלים פרק ק"ל – הטקסט המקראי המצולם בשאלון (שאלה 9)

[בשאלון מודפס צילום של המזמור בניקוד ובטעמים (ראו התמונה). להלן נוסח הפסוקים בניקוד, בלי טעמים, כפי שהוא מודפס בשאלון. בפסוק ח' מודפס "עֲוֹנוֹתָיו" בכתיב מלא (בנוסח המסורה שממנו מצוטטים הפסוקים בפתרונות: "עֲוֹנֹתָיו").]

(א) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ ה׳

(ב) אֲדֹנָי שִׁמְעָה בְקוֹלִי תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי

(ג) אִם־עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר־יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד

(ד) כִּי־עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא

(ה) קִוִּיתִי ה׳ קִוְּתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי

(ו) נַפְשִׁי לַאדֹנָי מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר

(ז) יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל־ה׳ כִּי־עִם־ה׳ הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְּדוּת

(ח) וְהוּא יִפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנוֹתָיו

בַּ שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְהוָה: אֲדֹנָי שִׁמְעָה
ג בְקוֹלִי תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי: אִם־עֲוֹנוֹת
ד תִּשְׁמָר־יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד: כִּי־עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא:
ה קִוִּיתִי יְהוָה קִוְּתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי: נַפְשִׁי לַאדֹנָי
ז מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר: יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה
ח כִּי־עִם־יְהוָה הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְּדוּת: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת־
יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנוֹתָיו:

איוב פרק ג' – הטקסט המקראי המצולם בשאלון (שאלה 10)

נכתב ונבדק על ידי צוותי GOOL בגרויות ו-www.guyai.co.il · GuyAI

[בשאלון מודפס צילום של הפרק בניקוד ובטעמים (ראו התמונה); בתחתית העמוד: "(שים לב: סעיפי השאלה בעמוד הבא.)". להלן נוסח הפסוקים בניקוד, בלי טעמים, כפי שהוא מודפס בשאלון. בפסוק ד' מודפס "יְהִי חֹשֶׁךְ" בלי מקף ו"מִמָּעַל" בקמץ (בנוסח המסורה שממנו מצוטטים הפסוקים בפתרונות: "יְהִי־חֹשֶׁךְ", "מִמַּעַל").]

(א) אַחֲרֵי־כֵן פָּתַח אִיּוֹב אֶת־פִּיהוּ וַיְקַלֵּל אֶת־יוֹמוֹ

(ב) וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמַר

(ג) יֹאבַד יוֹם אִוָּלֶד בּוֹ וְהַלַּיְלָה אָמַר הֹרָה גָבֶר

(ד) הַיּוֹם הַהוּא יְהִי חֹשֶׁךְ אַל־יִדְרְשֵׁהוּ אֱלוֹהַּ מִמָּעַל וְאַל־תּוֹפַע עָלָיו נְהָרָה

(ה) יִגְאָלֻהוּ חֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת תִּשְׁכָּן־עָלָיו עֲנָנָה יְבַעֲתֻהוּ כִּמְרִירֵי יוֹם

(ו) הַלַּיְלָה הַהוּא יִקָּחֵהוּ אֹפֶל אַל־יִחַדְ בִּימֵי שָׁנָה בְּמִסְפַּר יְרָחִים אַל־יָבֹא

(ז) הִנֵּה הַלַּיְלָה הַהוּא יְהִי גַלְמוּד אַל־תָּבוֹא רְנָנָה בוֹ

(ח) יְקָבֻהוּ אֹרְרֵי־יוֹם הָעֲתִידִים עֹרֵר לִוְיָתָן

(ט) יֶחְשְׁכוּ כוֹכְבֵי נִשְׁפּוֹ יְקַו־לְאוֹר וָאַיִן וְאַל־יִרְאֶה בְּעַפְעַפֵּי־שָׁחַר

(י) כִּי לֹא סָגַר דַּלְתֵי בִטְנִי וַיַּסְתֵּר עָמָל מֵעֵינָי

(יא) לָמָּה לֹא מֵרֶחֶם אָמוּת מִבֶּטֶן יָצָאתִי וְאֶגְוָע

(יב) מַדּוּעַ קִדְּמוּנִי בִרְכָּיִם וּמַה־שָּׁדַיִם כִּי אִינָק

(יג) כִּי־עַתָּה שָׁכַבְתִּי וְאֶשְׁקוֹט יָשַׁנְתִּי אָז יָנוּחַ לִי

(יד) עִם־מְלָכִים וְיֹעֲצֵי אֶרֶץ הַבֹּנִים חֳרָבוֹת לָמוֹ

(טו) אוֹ עִם־שָׂרִים זָהָב לָהֶם הַמְמַלְאִים בָּתֵּיהֶם כָּסֶף

(טז) אוֹ כְּנֵפֶל טָמוּן לֹא אֶהְיֶה כְּעֹלָלִים לֹא־רָאוּ אוֹר

(יז) שָׁם רְשָׁעִים חָדְלוּ רֹגֶז וְשָׁם יָנוּחוּ יְגִיעֵי כֹחַ

(יח) יַחַד אֲסִירִים שַׁאֲנָנוּ לֹא שָׁמְעוּ קוֹל נֹגֵשׂ

(יט) קָטֹן וְגָדוֹל שָׁם הוּא וְעֶבֶד חָפְשִׁי מֵאֲדֹנָיו

(כ) לָמָּה יִתֵּן לְעָמֵל אוֹר וְחַיִּים לְמָרֵי נָפֶשׁ

(כא) הַמְחַכִּים לַמָּוֶת וְאֵינֶנּוּ וַיַּחְפְּרֵהוּ מִמַּטְמוֹנִים

(כב) הַשְּׂמֵחִים אֱלֵי־גִיל יָשִׂישׂוּ כִּי יִמְצְאוּ־קָבֶר

(כג) לְגֶבֶר אֲשֶׁר־דַּרְכּוֹ נִסְתָּרָה וַיָּסֶךְ אֱלוֹהַּ בַּעֲדוֹ

(כד) כִּי־לִפְנֵי לַחְמִי אַנְחָתִי תָבֹא וַיִּתְּכוּ כַמַּיִם שַׁאֲגֹתָי

(כה) כִּי פַּחַד פָּחַדְתִּי וַיֶּאֱתָיֵנִי וַאֲשֶׁר יָגֹרְתִּי יָבֹא לִי

(כו) לֹא שָׁלַוְתִּי וְלֹא שָׁקַטְתִּי וְלֹא־נָחְתִּי וַיָּבֹא רֹגֶז

א אַחֲרֵי־כֵן פָּתַח אִיּוֹב אֶת־פִּיהוּ
וַיְקַלֵּל אֶת־יוֹמוֹ׃
ב ג וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמַר׃ יֹאבַד יוֹם אִוָּלֶד בּוֹ וְהַלַּיְלָה אָמַר הֹרָה גָבֶר׃
ד הַיּוֹם הַהוּא יְהִי חֹשֶׁךְ אַל־יִדְרְשֵׁהוּ אֱלוֹהַּ מִמַּעַל וְאַל־תּוֹפַע
ה עָלָיו נְהָרָה׃ יִגְאָלֻהוּ חֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת תִּשְׁכָּן־עָלָיו עֲנָנָה יְבַעֲתֻהוּ
ו כִּמְרִירֵי יוֹם׃ הַלַּיְלָה הַהוּא יִקָּחֵהוּ אֹפֶל אַל־יִחַדְּ בִּימֵי שָׁנָה
ז בְּמִסְפַּר יְרָחִים אַל־יָבֹא׃ הִנֵּה הַלַּיְלָה הַהוּא יְהִי גַלְמוּד אַל־
ח ט תָּבוֹא רְנָנָה בוֹ׃ יִקְּבֻהוּ אֹרְרֵי־יוֹם הָעֲתִידִים עֹרֵר לִוְיָתָן׃ יֶחְשְׁכוּ
י כּוֹכְבֵי נִשְׁפּוֹ יְקַו־לְאוֹר וָאַיִן וְאַל־יִרְאֶה בְּעַפְעַפֵּי־שָׁחַר׃ כִּי לֹא
יא סָגַר דַּלְתֵי בִטְנִי וַיַּסְתֵּר עָמָל מֵעֵינָי׃ לָמָּה לֹא מֵרֶחֶם אָמוּת
יב מִבֶּטֶן יָצָאתִי וְאֶגְוָע׃ מַדּוּעַ קִדְּמוּנִי בִרְכָּיִם וּמַה־שָּׁדַיִם כִּי
יג יד אִינָק׃ כִּי־עַתָּה שָׁכַבְתִּי וְאֶשְׁקוֹט יָשַׁנְתִּי אָז ׀ יָנוּחַ לִי׃ עִם־
טו מְלָכִים וְיֹעֲצֵי אָרֶץ הַבֹּנִים חֳרָבוֹת לָמוֹ׃ אוֹ עִם־שָׂרִים זָהָב לָהֶם
טז הַמְמַלְאִים בָּתֵּיהֶם כָּסֶף׃ אוֹ כְנֵפֶל טָמוּן לֹא אֶהְיֶה כְּעֹלְלִים
יז לֹא־רָאוּ אוֹר׃ שָׁם רְשָׁעִים חָדְלוּ רֹגֶז וְשָׁם יָנוּחוּ יְגִיעֵי כֹחַ׃
יח יט יַחַד אֲסִירִים שַׁאֲנָנוּ לֹא שָׁמְעוּ קוֹל נֹגֵשׂ׃ קָטֹן וְגָדוֹל שָׁם הוּא
כ וְעֶבֶד חָפְשִׁי מֵאֲדֹנָיו׃ לָמָּה יִתֵּן לְעָמֵל אוֹר וְחַיִּים לְמָרֵי נָפֶשׁ׃
כא כב הַמְחַכִּים לַמָּוֶת וְאֵינֶנּוּ וַיַּחְפְּרֻהוּ מִמַּטְמוֹנִים׃ הַשְּׂמֵחִים אֱלֵי־
כג גִיל יָשִׂישׂוּ כִּי יִמְצְאוּ־קָבֶר׃ לְגֶבֶר אֲשֶׁר־דַּרְכּוֹ נִסְתָּרָה וַיָּסֶךְ
כד אֱלוֹהַּ בַּעֲדוֹ׃ כִּי־לִפְנֵי לַחְמִי אַנְחָתִי תָבֹא וַיִּתְּכוּ כַמַּיִם שַׁאֲגֹתָי׃
כה כו כִּי פַחַד פָּחַדְתִּי וַיֶּאֱתָיֵנִי וַאֲשֶׁר יָגֹרְתִּי יָבֹא לִי׃ לֹא שָׁלַוְתִּי ׀
וְלֹא שָׁקַטְתִּי וְלֹא־נָחְתִּי וַיָּבֹא רֹגֶז׃

שופטים פרק ו', פסוקים א'–ט"ז – הטקסט המקראי המצולם בשאלון (פרק רביעי)

נכתב ונבדק על ידי צוותי GOOL בגרויות ו-GuyAI · www.guyai.co.il

[בשאלון מודפס צילום של הפסוקים בניקוד ובטעמים (ראו התמונה). להלן נוסח הפסוקים בניקוד, בלי טעמים, כפי שהוא מודפס בשאלון. בפסוק ב' מודפס "עָשׂוּ־לָהֶם" במקף, ובפסוק י"ג – "נִפְלְאוֹתָיו" בכתיב מלא (בנוסח המסורה שממנו מצוטטים הפסוקים בפתרונות: "עָשׂוּ לָהֶם", "נִפְלְאֹתָיו"). בפסוק ה' מודפס בגוף הטקסט הכתיב "יבאו" ובשוליים הקרי "וּבָאוּ" – כאן מובא הקרי. בפסוק ט"ו מסומנת המילה "אַלְפֵי" בכוכבית, ובתחתית העמוד מודפסת ההערה שמובאת כאן בסוף הקטע.]

(א) וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הָרַע בְּעֵינֵי ה' וַיִּתְּנֵם ה' בְּיַד־מִדְיָן שֶׁבַע שָׁנִים

(ב) וַתַּעַז יַד־מִדְיָן עַל־יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי מִדְיָן עָשׂוּ־לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמְּנְהָרוֹת אֲשֶׁר בֶּהָרִים וְאֶת־הַמְּעָרוֹת וְאֶת־הַמְּצָדוֹת

(ג) וְהָיָה אִם־זָרַע יִשְׂרָאֵל וְעָלָה מִדְיָן וַעֲמָלֵק וּבְנֵי־קֶדֶם וְעָלוּ עָלָיו

(ד) וַיַּחֲנוּ עֲלֵיהֶם וַיַּשְׁחִיתוּ אֶת־יְבוּל הָאָרֶץ עַד־בּוֹאֲךָ עַזָּה וְלֹא־יַשְׁאִירוּ מִחְיָה בְּיִשְׂרָאֵל וְשֶׂה וְשׁוֹר וַחֲמוֹר

(ה) כִּי הֵם וּמִקְנֵיהֶם יַעֲלוּ וְאָהֳלֵיהֶם וּבָאוּ כְדֵי־אַרְבֶּה לָרֹב וְלָהֶם וְלִגְמַלֵּיהֶם אֵין מִסְפָּר וַיָּבֹאוּ בָאָרֶץ לְשַׁחֲתָהּ

(ו) וַיִּדַּל יִשְׂרָאֵל מְאֹד מִפְּנֵי מִדְיָן וַיִּזְעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־ה'

(ז) וַיְהִי כִּי־זָעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־ה' עַל אֹדוֹת מִדְיָן

(ח) וַיִּשְׁלַח ה' אִישׁ נָבִיא אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה־אָמַר ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָנֹכִי הֶעֱלֵיתִי אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם וָאוֹצִיא אֶתְכֶם מִבֵּית עֲבָדִים

(ט) וָאַצֵּל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד כָּל־לֹחֲצֵיכֶם וָאֲגָרֶשׁ אוֹתָם מִפְּנֵיכֶם וָאֶתְּנָה לָכֶם אֶת־אַרְצָם

(י) וָאֹמְרָה לָכֶם אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִירְאוּ אֶת־אֱלֹהֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר אַתֶּם יוֹשְׁבִים בְּאַרְצָם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם בְּקוֹלִי

(יא) וַיָּבֹא מַלְאַךְ ה' וַיֵּשֶׁב תַּחַת הָאֵלָה אֲשֶׁר בְּעָפְרָה אֲשֶׁר לְיוֹאָשׁ אֲבִי הָעֶזְרִי וְגִדְעוֹן בְּנוֹ חֹבֵט חִטִּים בַּגַּת לְהָנִיס מִפְּנֵי מִדְיָן

(יב) וַיֵּרָא אֵלָיו מַלְאַךְ ה' וַיֹּאמֶר אֵלָיו ה' עִמְּךָ גִּבּוֹר הֶחָיִל

(יג) וַיֹּאמֶר אֵלָיו גִּדְעוֹן בִּי אֲדֹנִי וְיֵשׁ ה' עִמָּנוּ וְלָמָּה מְצָאַתְנוּ כָּל־זֹאת וְאַיֵּה כָל־נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר סִפְּרוּ־לָנוּ אֲבוֹתֵינוּ לֵאמֹר הֲלֹא מִמִּצְרַיִם הֶעֱלָנוּ ה' וְעַתָּה נְטָשָׁנוּ ה' וַיִּתְּנֵנוּ בְּכַף־מִדְיָן

(יד) וַיִּפֶן אֵלָיו ה' וַיֹּאמֶר לֵךְ בְּכֹחֲךָ זֶה וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכַּף מִדְיָן הֲלֹא שְׁלַחְתִּיךָ

(טו) וַיֹּאמֶר אֵלָיו בִּי אֲדֹנָי בַּמֶּה אוֹשִׁיעַ אֶת־יִשְׂרָאֵל הִנֵּה אַלְפִּי הַדַּל בִּמְנַשֶּׁה וְאָנֹכִי הַצָּעִיר בְּבֵית אָבִי

(טז) וַיֹּאמֶר אֵלָיו ה' כִּי אֶהְיֶה עִמָּךְ וְהִכִּיתָ אֶת־מִדְיָן כְּאִישׁ אֶחָד

- אַלְפִּי — משפחתי (המורחבת).

נכתב ונבדק על ידי צוותי GOOL בגרויות ו-GuyAI · www.guyai.co.il

א וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיַד־מִדְיָן
ב שֶׁבַע שָׁנִים: וַתַּעַז יַד־מִדְיָן עַל־יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי מִדְיָן עָשׂוּ־לָהֶם
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמְּנָהָרוֹת אֲשֶׁר בֶּהָרִים וְאֶת־הַמְּעָרוֹת וְאֶת־
ג הַמְּצָדוֹת: וְהָיָה אִם־זָרַע יִשְׂרָאֵל וְעָלָה מִדְיָן וְעַמָּלֵק וּבְנֵי־
ד קֶדֶם וְעָלוּ עָלָיו: וַיִּחֲנוּ עֲלֵיהֶם וְיִשְׁחֲתוּ אֶת־יְבוּל הָאָרֶץ עַד־
ה בּוֹאֲךָ עַזָּה וְלֹא־יַשְׁאִירוּ מָחְיָה בְּיִשְׂרָאֵל וְשֶׂה וְשׁוֹר וְחֲמוֹר: כִּי
הֵם וּמִקְנֵיהֶם יַעֲלוּ וְאָהֳלֵיהֶם יָבֹאוּ כְּדֵי־אַרְבֶּה לָרֹב וְלָהֶם וּבָאוּ
ו וְלִגְמַלֵּיהֶם אֵין מִסְפָּר וּבָאוּ בָאָרֶץ לְשַׁחֲתָהּ: וַיִּדַּל יִשְׂרָאֵל
ז מְאֹד מִפְּנֵי מִדְיָן וַיִּזְעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה: וַיְהִי כִּי־זָעֲקוּ
ח בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה עַל אֹדוֹת מִדְיָן: וַיִּשְׁלַח יְהוָה אִישׁ נָבִיא
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אָנֹכִי הֶעֱלֵיתִי אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם וְאוֹצִיא אֶתְכֶם מִבֵּית עֲבָדִים:
ט וָאַצֵּל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד כָּל־לֹחֲצֵיכֶם וָאֲגָרֵשׁ אוֹתָם
י מִפְּנֵיכֶם וָאֶתְּנָה לָכֶם אֶת־אַרְצָם: וָאֹמַר לָכֶם אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִירְאוּ אֶת־אֱלֹהֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר אַתֶּם יוֹשְׁבִים
יא בְּאַרְצָם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם בְּקוֹלִי: וַיָּבֹא מַלְאַךְ יְהוָה
וַיֵּשֶׁב תַּחַת הָאֵלָה אֲשֶׁר בְּעָפְרָה אֲשֶׁר לְיוֹאָשׁ אֲבִי הָעֶזְרִי
יב וְגִדְעוֹן בְּנוֹ חֹבֵט חִטִּים בַּגַּת לְהָנִיס מִפְּנֵי מִדְיָן: וַיֵּרָא אֵלָיו
יג מַלְאַךְ יְהוָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה עִמָּךְ גִּבּוֹר הֶחָיִל: וַיֹּאמֶר אֵלָיו
גִּדְעוֹן בִּי אֲדֹנָי וְיֵשׁ יְהוָה עִמָּנוּ וְלָמָּה מְצָאַתְנוּ כָּל־זֹאת וְאַיֵּה
כָּל־נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר סִפְּרוּ־לָנוּ אֲבוֹתֵינוּ לֵאמֹר הֲלֹא מִמִּצְרַיִם
יד הֶעֱלָנוּ יְהוָה וְעַתָּה נְטָשָׁנוּ יְהוָה וַיִּתְּנֵנוּ בְּכַף מִדְיָן: וַיִּפֶן אֵלָיו
יְהוָה וַיֹּאמֶר לֵךְ בְּכֹחֲךָ זֶה וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכַּף מִדְיָן
טו הֲלֹא שְׁלַחְתִּיךָ: וַיֹּאמֶר אֵלָיו בִּי אֲדֹנָי בַּמֶּה אוֹשִׁיעַ אֶת־
יִשְׂרָאֵל הִנֵּה אַלְפִּי* הַדַּל בִּמְנַשֶּׁה וְאָנֹכִי הַצָּעִיר בְּבֵית אָבִי:
טז וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה כִּי אֶהְיֶה עִמָּךְ וְהִכִּיתָ אֶת־מִדְיָן כְּאִישׁ
אֶחָד:

* אַלְפִּי — משפחתי (המורחבת).

אורי הייטנר על שופטים ו, יד (שאלה 11 סעיף ד)

נכתב ונבדק על ידי צוותי GOOL בגרויות ו-www.guyai.co.il · GuyAI

על פי א' הייטנר: 'בכֹחך זה' – בזכות הספקנות והביקורת נמצאת ראוי להנהיג את ישראל.
(מעובד על פי אורי הייטנר, "מותר להיות ספקנים", 929 תנ"ך ביחד, שופטים, ו')

פירוש אחר לשופטים ו, יד – ש' טלמון (שאלה 11 סעיף ד)

פירוש אחר: " 'בכֹחך זה – בכוחי'".
(טלמון, ש' [1994]. בתוך אנציקלופדיה עולם התנ"ך [שופטים]. תל אביב: דודזון-עתי מוציאים לאור בע"מ, עמ' 66)

כל הבגרויות בתנ"ך עם פתרונות מלאים: www.guyai.co.il/bagrut/tanach